

παρασύνημα

παρασύνημα, το, ουσ. [<μτγν. παρασύνημα <παρά + σύνημα], (από τη στρατιωτική γλώσσα) η απάντηση που δίνεται στο σύνημα και που ολοκληρώνει την αναγνωριστική διαδικασία μεταξύ δύο στρατιωτών·

- έλα στο παρασύνημα, βλ. συνηθέστ. προχώρα στο παρασύνημα·

- πάνω το παρασύνημα, καταλαβαίνω το συνθηματικό λόγο, σινιάλο ή χειρονομία που μου κάνει κάποιος: «μια ώρα του 'κανα νόημα να διώξει τη μικρή, γιατί ερχόταν η γυναίκα του, όμως αυτός δεν έπιασε το παρασύνημα κι έτσι τον έκανε τσακωτό»·

- προχώρα στο παρασύνημα, μπες στο κυρίως θέμα, μπες στην ουσία της υπόθεσης: «άσε τα πολλά λόγια και προχώρα στο παρασύνημα». Αναφορά στο στρατιωτικό παρασύνημα.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας